

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กล่องซีปรอบจากกระจุทรายา:
กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพรุคาบแดง 110/1 หมู่ที่7
ตำบลไพรวัน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนราธิวาส เพื่อกำหนดราคาขายที่เหมาะสม
Cost and return analysis of Zip around box products from Krajood Raya:
Case study of community enterprises in Krajood Product Processing Group,
Ban Prukab Daeng, 110/1 Moo 7, Phraiwan Sub-district, Tak Bai District,
Narathiwat Province To determine the appropriate selling price.

ทิพวรรณ รัตนพรหม^{1*}, นิฟาตีฮะ ปัตตนาวงศ์¹, นันทิกานต์ ประสพสุข¹ และเนตรวดี เพชรประดับ¹
Tippavan Rattanaprom^{1*}, Nifateehah Pattanawong¹, Nantikarn Prasopsook¹ and
Natewadee Petpradub¹

¹ อาจารย์, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

¹ Lecturer, Faculty of management sciences, Princess of Naradhiwas University.

*Corresponding author, E-mail: nun.nantikarn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์จากกระจุรยา: กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพรุคาบแดง 110/1 หมู่ที่7 ตำบลไพรวัน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนราธิวาส และวิเคราะห์ต้นทุนที่แท้จริงในการกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์กล่องซีปรอบจากกระจุรยา กลุ่มตัวอย่าง คือ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพรุคาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนราธิวาส จำนวน 20 คน และสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การคำนวณต้นทุนการผลิตแบบง่าย และการกำหนดราคา โดยวิธีการตั้งราคาบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) ใช้วิธีการคิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost)

ผลการวิจัย พบว่า มีผลิตภัณฑ์จำนวน 10 ชนิด ในปี 2562 ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพรุคาบแดง มีผลิตภัณฑ์จากกระจุรยาอยู่หนึ่งชนิดที่มียอดการสั่งซื้อสูงสุด คือ ผลิตภัณฑ์กล่องซีปรอบจากกระจุรยา และเป็นการขายในราคาเดียวกันเท่านั้นในการขายไม่ว่าจะแบบค้าปลีก หรือแบบค้าส่ง ผลการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตแบบง่ายต่อหน่วย คำนวณได้ 260.70 บาท จำหน่ายในราคา 390 บาท ผลการกำหนดราคาโดยใช้วิธีการตั้งราคาบวกจากต้นทุน ซึ่งมาจากปัจจัยที่ผู้ขายต้องการส่วนเพิ่ม ดังนี้ 20% ราคาขายที่เหมาะสม 312.84 บาท, 30% ราคาขายที่เหมาะสม

338.91 บาท, 40% ราคาขายที่เหมาะสม 364.98 บาท และ 50% ราคาขายที่เหมาะสม 391.05 บาท ซึ่งหากคำนวณส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ มากกว่า 50% กลุ่มวิสาหกิจชุมชนไม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ ดังนั้นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุ๊ดบ้านพรุ๊กาบแดง สามารถจำหน่ายสินค้าโดยสามารถแบ่งราคาเป็นแบบค้าปลีก และค้าส่งได้ โดยใช้ราคาขายที่สามารถกำหนดผลตอบแทนที่ต้องการได้

คำสำคัญ: ต้นทุน, ผลตอบแทน, ผลิตภัณฑ์จากกระจุ๊ด , การกำหนดราคาขาย

Abstract

This research was to study the cost and yield of Krajoood Raya products: a case study of Krajoood Products Processing Group, Ban Prukab Daeng, 110/1 Village No. 7, Phaiwan Subdistrict, Tak Bai District, Narathiwat Province. And analyze the real cost of determining the selling price of the zip-around product from Krajoood Raya. The sample group was community enterprise, Krajoood Product Processing Group, Ban Prukab Daeng, 110/1 Village No. 7, Phairawan Sub-district, Tak Bai District, Narathiwat Province, totaling 20 people. And random sampling Using qualitative data from In-depth Interview, simple production cost calculation. And pricing The cost-plus pricing method is based on the Markup on Cost method.

The results of the research revealed that there were 10 products in 2019 of the Krajoood Ban Prukab Daeng Daeng community enterprise group There is one product from Krajoood Raya with the highest purchase order is the product from Krajoood Raya. And it is selling for the same price only in sales whether in retail Or wholesalers The result of a simple production cost analysis per unit, calculated at 260.70 baht, sold at a price of 390 baht. Pricing results using the pricing methodology plus cost. This comes from the factors that the seller wants to add as follows: 20%, the appropriate selling price 312.84 baht, 30% the appropriate selling price 338.91 baht, 40% the appropriate selling price 364.98 baht and 50% the appropriate sale price 391.05 baht. If calculating the added value required more than 50%, community enterprises cannot sell their products. Therefore, the Ban Prukab dang Krajoood product processing community enterprise group Able to sell products by dividing the prices into retail and wholesale by using the selling price that can determine the desired return.

Keywords: Cost, Return, Products from Krajoood, Determine the appropriate selling price.

บทนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 มีเจตนารมณ์เพื่อให้มีการส่งเสริมความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การพัฒนาความสามารถในการจัดการและการพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชนมีผลให้ชุมชนพึ่งพาตนเองได้และพัฒนาาระบบเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งพร้อมสำหรับการแข่งขันทางการค้าในอนาคตไม่ว่าในระดับใด รวมถึงการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการกิจการในระดับสูงขึ้นไป (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต”โดยมองกลับไปที่เราทำมาทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564) จังหวัดนราธิวาสมีแผนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งมียุทธศาสตร์เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่มีจุดมุ่งหมายส่งเสริมให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจภาคการเกษตร การค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ได้มาตรฐานและเท่าเทียมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม (สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, 2564) โดยในจังหวัดนราธิวาสชุมชนส่วนใหญ่จะสร้างรายได้เข้าสู่ครอบครัวและชุมชนจากการสร้างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้มีความพร้อมที่จะพัฒนาสู่ธุรกิจ SMEs วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนราธิวาสมี 537 แห่ง (กองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร, 2564) และหนึ่งในชุมชนที่มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร คือ การแปรรูปกระจุต ซึ่งการพัฒนาผลิตภัณฑ์กระจุต ได้เริ่มทำอย่างจริงจังในปี พ.ศ. 2524 โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม มีโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์จากเสื่อจูด เพื่อเป็นต้นแบบตัวอย่างส่งให้แก่โรงงานทำผลิตภัณฑ์เสื่อจูดของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตามโครงการพระราชดำริ โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทอง จังหวัดนราธิวาส โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมอาชีพให้แก่ราษฎรชนบทภาคใต้สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์มากขึ้น รูปแบบผลิตภัณฑ์กระจุตที่พัฒนาขึ้นใหม่ (สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, 2564)

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง 110/1 หมู่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส ได้นำสินค้าหัตถกรรมที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดมาเป็นเวลายาวนาน มาพัฒนารูปแบบของสินค้าหัตถกรรมโดยการใช้จักสานและตัดเย็บเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ มีความหลากหลายและทันสมัยมากขึ้น เช่น กระเป๋าคละสี กล้องทิวชู่สีเหลี่ยม กล้องชิโปรอบ กระเป๋าทรงแอบเปิ้ล บรรจุภัณฑ์ใส่แก้วน้ำเยติ ปกไดอารี่ กล้องอเนกประสงค์ กระຈาดสีเหลี่ยม กระเป๋าทรงแดงโม ตะกร้า จากการลงพื้นที่เพื่อพัฒนาชุมชนของงานบริการวิชาการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ทำการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทน รวมถึงวิธีการจัดจำหน่ายพบว่าผลิตภัณฑ์กล้องชิโปรอบจากกระจุตรายามียอดการผลิตและการสั่งซื้อมากที่สุด และมีการจำหน่ายในราคาเดียวกันทั้งการขายปลีก และการขายส่ง

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กล้องชิโปรอบจากกระจุตรายา : กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส เพื่อกำหนดราคาจำหน่ายที่คำนึงถึงต้นทุนและผลตอบแทน ในลักษณะการค้าส่ง และการค้าปลีก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กล้องชิโปรอบจากกระจุตรายาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กล้องชิโปรอบจากกระจุตรายาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาสกับ
3. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนที่แท้จริงในการกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์กล้องชิโปรอบจากกระจุตรายาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดง ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส อยู่ในพื้นที่บ้านพรุทาบแดง หมู่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดากใบ จังหวัดนราธิวาส มีกระจุทเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถทำรายได้ให้แก่ชุมชน โดยยึดอาชีพการสานกระจุทเพื่อสร้างรายได้ในครัวเรือนมาตลอด เป็นระยะเวลายาวนาน และมีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น นางกุแวงรายะ กูโน เป็นหนึ่งในผู้สืบทอดองค์ความรู้ดังกล่าว ได้นำกระจุทในพื้นที่มาเพิ่มมูลค่า ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ในหมู่บ้าน จึงได้มีการก่อตั้งกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุذب้านพรุทาบแดงขึ้น โดยใช้คำว่า รายา ซึ่งเป็นภาษามลายูแปลว่า พระราชาเนื่องจากเคยเป็นพื้นที่ที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเคยเสด็จมาเยี่ยมในพื้นที่

มาเป็นป้ายสินค้าของกลุ่มโดยใช้ชื่อว่ากระจูดรายาซึ่งแปลว่ากระจูดพระราชา กลุ่มมีการพัฒนารูปแบบกระจูดเดิมที่ผลิตกระจูดเป็นเส้นแต่เพียงอย่างเดียว มาแปรรูปผลิตภัณฑ์หลากหลายมากขึ้น ได้แก่ กระเป๋า ตะกร้ากระจูดเนกประสงค์, กล่องอเนกประสงค์ขนาดเล็ก/ขนาดกลาง/ขนาดใหญ่, กล่องทิชชู ขนาดกลม/ขนาดสี่เหลี่ยม, ของชำร่วย ที่รองจาน แก้วน้ำ, หมวก, ไตอาลี, กระเป๋าใส่เอกสาร, กล่องซิปรอบขนาดเล็ก/ขนาดกลาง/ขนาดใหญ่, กระเป๋าใส่สี่เหลี่ยม/หกเหลี่ยม/แปดเหลี่ยม และที่ใส่แก้ว Yeti เป็นต้น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง ซึ่งกลุ่มมีความเข้มแข็งดำเนินงานมากกว่า 10 ปี สมาชิกมีงานทำ มีรายได้ เพิ่มขึ้นจากอาชีพหลัก เนื่องจากกลุ่มมีความร่วมมือ ร่วมใจของสมาชิกภายในชุมชน เพื่อขับเคลื่อนให้กลุ่มสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น สร้างความรักสามัคคีให้คนในชุมชน และช่วยรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ให้สูญหาย โดยมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ในการผลิตผลิตภัณฑ์กระจูดแก่เยาวชนในพื้นที่ รับสมัครสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็นประจำทุกปี

ผลิตภัณฑ์กล่องซิปรอบ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจูดบ้านพรุกาบแดงมีวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ประกอบด้วย กระจูด ผ้าสปันบอล ผ้าโทเรและด้าย ซิป กาวและแล็คเกอร์ ห่วงหูกระดากซ์

ภาพประกอบที่ 1 กล่องซิปรอบจากกระจูดรายา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.

พลอยไพลิน บุญฤทธิ์มนต์ และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์หวด : กรณีศึกษา กลุ่มวิสาหกิจชุมชน จักสานบ้านหมากหญ้า อำเภอนองวัวขอ จังหวัดอุดรธานี พบว่า ศักยภาพของกลุ่มจักสานบ้านหมากหญ้า มีศักยภาพด้านประสิทธิภาพการทำงานด้านการขาย ดังนี้ กลุ่มจักสานบ้านหมากหญ้าเป็นกลุ่มที่ผลิตและจำหน่าย ผลิตภัณฑ์หวด โดยมีความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และยังถือเป็นการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และเป็นการนำวัตถุดิบที่มีในทรัพยากรธรรมชาติมาสร้างให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรและครอบครัวสมาชิกในกลุ่มจักสานบ้านหมากหญ้า โดยมีการจำหน่ายในราคาขายส่ง และจำหน่ายตามงานมะม่วงแพร่ ในราคา 15 บาทต่อหวด โดยมีต้นทุนในการผลิตประกอบไปด้วย วัตถุดิบ 1,250 บาทต่อเดือน ค่าแรงงาน 3,750 บาทต่อเดือน ค่าใช้จ่ายการผลิต 439.17 บาทต่อเดือน รวม 5,439.17 บาทต่อเดือน ต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยประกอบไปด้วย วัตถุดิบ 2.5 บาทต่อหวด ค่าแรงงาน 7.5 บาทต่อหวด

0.88 บาทต่อหวด คิดเป็นต้นทุนผลิตภัณฑ์รวม 10.88 บาทต่อหวด และใช้ระยะเวลาคื่นทุน 1 เดือน และ มาลีรัตน์ สามีว และคณะ (2563) เรื่อง วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการทอเสื่อกกสายธรรมชาติ แบบพับ ขนาด 200x200 ซม. ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแพง หมู่ที่ 11 ตำบลบ้านแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การผลิตเสื่อกกมีต้นทุนเฉลี่ย 244.60 บาทต่อผืน มีรายได้จากการขายเฉลี่ย 350 บาทต่อผืน มีกำไรจากการขายปลีกเสื่อกก 105 บาทต่อผืน และปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตเสื่อกก มากที่สุดคือ ด้านวัตถุดิบ

พิมพ์พิสุทธิ ศรีมณีสวัสดิ์ และคณะ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทอผ้าขึ้นตีนแดงด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ของชุมชนบ้านคูบอน ตำบลคูเมือง อำเภอกูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ต้นทุนจากการทอผ้าขึ้นตีนแดงด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ลายไข่มดแดงของชุมชนบ้านคูบอน มีต้นทุนรวมเฉลี่ย/ผืน จำนวน 198.03 บาท ประกอบด้วยวัตถุดิบ จำนวน 166.97 บาท ค่าแรงงาน จำนวน 29.73 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิต จำนวน 1.33 บาท และจากการการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน พบว่า มีต้นทุนรวม/ปีจำนวน 338,049.17 บาท มีผลตอบแทน/ปี จำนวน 637,980.00 บาท คิดเป็นกำไรขั้นต้น จำนวน 344,570.84บาท มีอัตรากำไรขั้นต้นเท่ากับ 54.01 มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน จำนวน 44,640.00 บาท คิดเป็นกำไรสุทธิจำนวน 299,930.83 บาท และมีอัตรากำไรสุทธิเท่ากับ 47.01

มาลีรัตน์ สามีว และคณะ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการทอเสื่อกกสายธรรมชาติแบบพับ ขนาด 200x200 ซม. ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแพง หมู่ที่ 11 ตำบลบ้านแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแพงเป็นเพศหญิง มีอายุ 41-60 ปีมีระดับประถมศึกษา มีสถานภาพ สมรส มีประสบการณ์ทอเสื่อกกมากกว่า 15 ปี ได้รับความรู้และเทคนิคการทอเสื่อกกจากพ่อและแม่ และมีการจัดจำหน่ายผ่านกลุ่มผู้ผลิตเป็นสมาชิก 2) การผลิตเสื่อกกมีต้นทุนเฉลี่ย 244.60 บาทต่อผืน มีรายได้จากการขายเฉลี่ย 350 บาทต่อผืน มีกำไรจากการขายปลีกเสื่อกก105 บาทต่อผืน 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการผลิตเสื่อกก มากที่สุดคือ ด้านวัตถุดิบ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมลกานต์ จันทรประเสริฐ,ทรงกลด พลพวก และสันธนะ ประสงค์สุข (2561) พบว่า กลุ่มแม่บ้านทอเสื่อกก เป็นเพศหญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา ประถมศึกษา (ป.4) ประกอบอาชีพเกษตรกร รายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยต่อเดือน 3,001 – 5,000 บาท มีประสบการณ์ ในการทอเสื่อกกมากกว่า 13 ปี ในอดีตทอเสื่อกกขึ้นมาเพื่อใช้เองในครัวเรือน แลกเปลี่ยนสิ่งของกับเพื่อนบ้าน ปัจจุบันผลิต เพื่อสืบสานภูมิปัญญาพื้นบ้าน โดยมุ่งเน้นการผลิตเชิงพาณิชย์

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 2 แนวคิด คือ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับต้นทุน และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลตอบแทน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

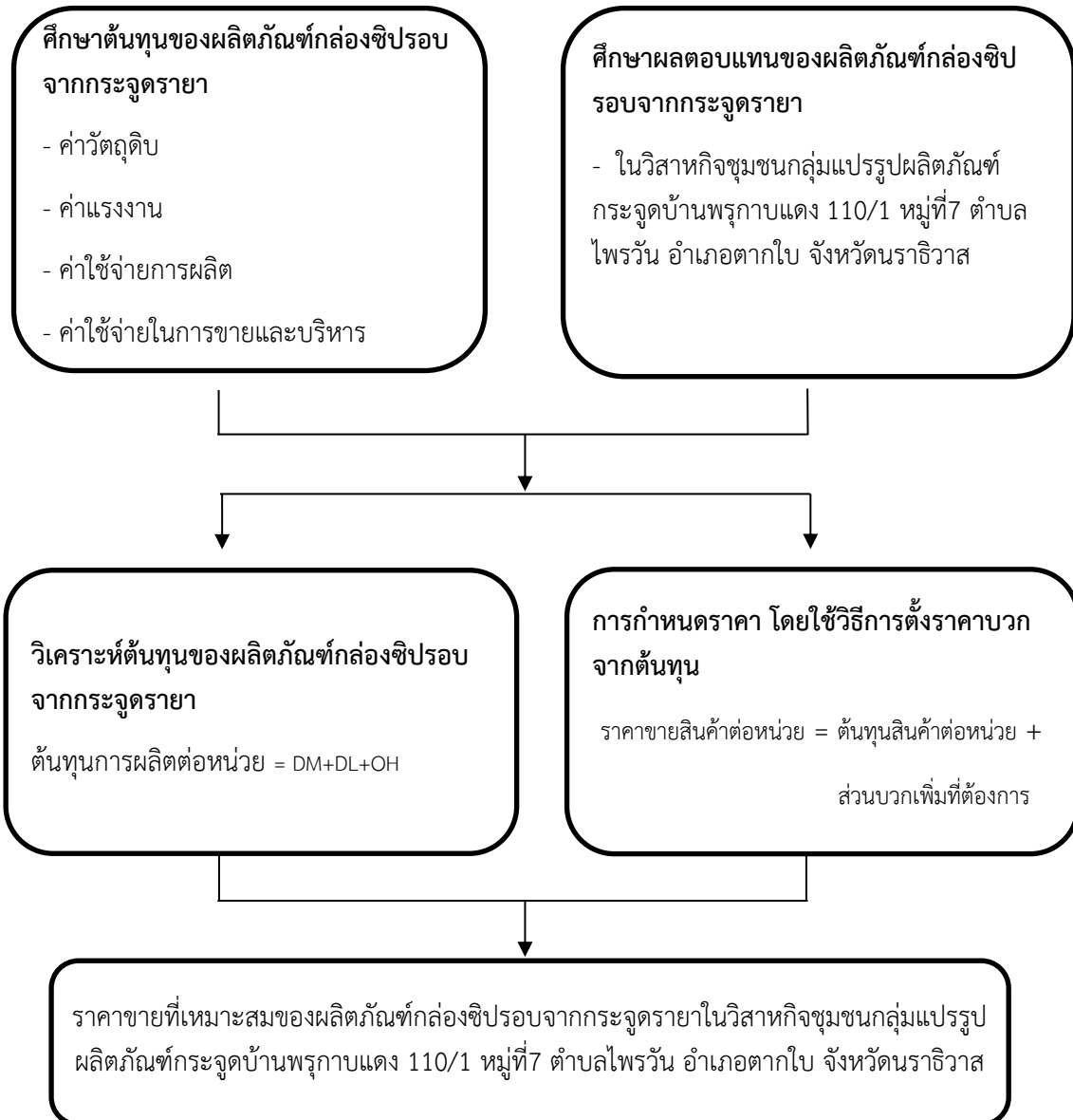
แนวความคิดเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต

(อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์, 2562) ได้ให้ความหมายของ ต้นทุน (Cost) คือ มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตราซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือเพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วและกิจการได้ใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็จะเป็น “ค่าใช้จ่าย” (Expenses) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจึงหมายถึงต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และกิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้ว ในขณะที่สำหรับต้นทุนที่กิจการสูญเสียไป แต่จะให้ประโยชน์แก่กิจการในอนาคตเรียกว่า “สินทรัพย์ (Assets) วัตถุดิบทางตรง (Direct Materials) คือ วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต และสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้าชนิดนั้น ๆ ค่าแรงงานทางตรง (Direct Labor) คือ ค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำงานที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มีจำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป และค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Costs) คือ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง

แนวคิดเกี่ยวกับกำหนดราคาขาย

การตั้งราคาบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) เป็นการตั้งราคาโดยการบวกจำนวนเปอร์เซ็นต์จำนวนหนึ่งเข้ากับต้นทุนของสินค้า หรือราคาของสินค้าการตั้งราคาวิธีนี้นิยมในกิจการค้าและกิจการค้าปลีกเพราะถือว่าเป็นวิธีที่ง่ายที่สุด แต่การบวกจำนวนเปอร์เซ็นต์นี้จะต้องคำนวณอย่างถี่ถ้วนเพื่อให้คุ้มค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายทางอ้อมแต่จะบวกมาน้อย ขึ้นอยู่กับลักษณะของสินค้าด้วย เช่น ถ้าเป็นสินค้าที่ขายตามฤดูกาล (Seasonal Peak) หรือสินค้าตามสมัยนิยมแล้ว มักจะมีการบวกเปอร์เซ็นต์ไว้สูงในระยะเริ่มแรกหรือในเวลาที่กำลังเป็นที่นิยม ทั้งนี้เพื่อจะได้ชดเชยในภายหลังที่สินค้าล้าสมัย หรือไม่เป็นที่นิยมและมีสต็อกค้างอยู่ แต่สินค้าประเภทสะดวกซื้อ (Convenience Goods) เป็นสินค้าที่ต้องซื้อบ่อยซื้อหาได้ง่ายและเป็นสินค้าที่มีการแข่งขันกันมาก จึงต้องมีการบวกเปอร์เซ็นต์ต่ำ สำหรับสินค้าที่ขายได้ไม่บ่อยนัก หรือสินค้าที่ต้องใช้เนื้อที่ในการวางสินค้ามากแล้วจะมีการบวกเปอร์เซ็นต์ไว้สูง หรือถ้าเป็นสินค้าที่มีผู้ซื้อค่อนข้างจะมีฐานะดีก็จะมีเปอร์เซ็นต์ไว้สูงกว่าสินค้าที่มีผู้ซื้อฐานะยากจน การตั้งราคาบวกจากต้นทุนได้รับความนิยมเพราะ 1) เหมาะสำหรับกิจการที่ไม่ทราบถึงต้นทุนสินค้าแน่นอนเพราะการตั้งราคาแบบนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงแม้ว่าอุปสงค์ของสินค้าจะเปลี่ยนแปลง 2) เป็นวิธีการที่ทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก ไม่ต้องเสียเวลาในการปรับปรุง 3) ทำให้มีการแข่งขันด้านราคาน้อยเพราะราคาทีออกมาก็จะเท่า ๆ กัน และ 4) ทำให้เกิดความยุติธรรมระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย สามารถกำหนดโดย คิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost) ในการตั้งราคาโดยคำนึงถึงต้นทุนนี้สามารถพิจารณา และคิดจากราคาขายสินค้า (Markup on Selling Price)

กรอบแนวคิด

ภาพประกอบที่ 2 โครงสร้างกรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยใช้วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุที่บ้านพรุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดนครราชสีมา มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุบบ้านพรุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จำนวนทั้งหมด 20 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาข้อมูลของต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กระจุบบ้านพรุกาบแดง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้วิธีการคำนวณต้นทุนผลิตแบบง่าย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย คือ ผลการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุบบ้านพรุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 20 ราย เพื่อคำนวณต้นทุนในการผลิตที่แท้จริง และใช้เครื่องมือทางการตลาดเพื่อช่วยการกำหนดราคาขายที่เหมาะสม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงาน ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มี จำนวน 5 ข้อประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์การของผลิตภัณฑ์กระจุบรายอาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ กระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์กระจุบรายา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแปรรูปกระจุบมีอะไรบ้าง และขั้นตอนการแปรรูปกระจุบมีขั้นตอนอะไรบ้าง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับ ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กระจุบรายา แต่ละชนิด มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์กระจุบรายา ให้เป็นผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ใช้ต้นทุนเท่าไรค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เป็นต้นทุนในการแปรรูปกระจุบให้เป็นผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีอะไรบ้าง เช่น ค่าไฟ ค่าน้ำ เป็นต้น และรายได้จากการขายมาจากแหล่งใดบ้าง

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการการผลิตผลิตภัณฑ์กระจุบรายา และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์กระจุบรายา

การคำนวณต้นทุนการผลิตแบบง่าย เหมาะกับผู้ประกอบการรายเล็กที่มีสินค้าหรือผลิตภัณฑ์น้อยชนิด ซึ่งเหมาะกับการคำนวณสินค้าประเภท OTOP ที่มีความชัดเจนในเรื่องการใช้วัตถุดิบ ค่าแรงงานต่อรอบการผลิตและไม่มีการเก็บสต็อกวัตถุดิบไว้ หรือมีน้อย การคำนวณจำเป็นต้องคิดเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนผลิตต่อหน่วย และนำต้นทุนผลิตไปรวมกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อให้ทราบถึงต้นทุนรวมของสินค้าอีกครั้งหนึ่ง (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2564.)

สูตร ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย = ค่าวัตถุดิบ + ค่าแรงงาน + ค่าใช้จ่ายในการผลิต

การตั้งราคาบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) เป็นการตั้งราคาโดยการบวกจำนวนเปอร์เซ็นต์จำนวนหนึ่งเข้ากับต้นทุนของสินค้า หรือราคาของสินค้าการตั้งราคาวิธีนี้นิยมในกิจการค้าและกิจการค้าปลีกเพราะถือว่าเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดแต่การบวกจำนวนร้อยละนี้จะต้องคำนวณอย่างถี่ถ้วนเพื่อให้คุ้มทุน โดยทำการคิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost) ซึ่งในการตั้งราคาต้องคำนึงถึงต้นทุนรวม

สูตร ราคาขายสินค้าต่อหน่วย = ต้นทุนสินค้ารวมต่อหน่วย + ส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ

การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ลงพื้นที่ตามกำหนด โดยใช้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุบบ้านพรุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส จำนวน 20 ราย และในบางกรณีที่ไม่สามารถทำแบบสัมภาษณ์ด้วยตนเองได้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์และจดบันทึกแทน ซึ่งทำให้ได้รับแบบสัมภาษณ์ครบและข้อมูลที่สมบูรณ์ จากนั้นประมวลผลการสัมภาษณ์เชิงลึก คำนวณต้นทุนการผลิตแบบง่าย และคำนวณการตั้งราคาขายบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) โดยใช้วิธีการคิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost) เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่แท้จริงใช้ในการกำหนดราคาขายที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์กระจุบรายา

วิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูล สัมภาษณ์กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกระจุบบ้านพรุกาบแดง อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากกระจุบ และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการคำนวณต้นทุนในรูปผลผลิต รวมทั้งสังเกตสภาพแวดล้อมและกระบวนการแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุบ ซึ่งทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive method) ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษาและประวัติการทำงาน ของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์มี จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์การของผลิตภัณฑ์กระจุบรายา อาชีพ และรายได้

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ กระบวนการการผลิต ผลิตภัณฑ์กระจุบรายา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแปรรูปกระจุบมีอะไรบ้าง และขั้นตอนการแปรรูปกระจุบมีขั้นตอนอะไรบ้าง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กระจุทรายา แต่ละชนิด มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์กระจุทรายา ให้เป็นผลิตภัณฑ์ แต่ละชนิดใช้ต้นทุนเท่าไรค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เป็นต้นทุนในการแปรรูปกระจุรให้เป็นผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีอะไรบ้าง เช่น ค่าไฟ ค่าน้ำ เป็นต้น และรายได้จากการขายมาจากแหล่งใดบ้าง

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการการผลิตผลิตภัณฑ์กระจุทรายา และการจำหน่าย ผลิตภัณฑ์กระจุทรายา

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการคำนวณต้นทุนการผลิตแบบง่าย เพื่อการวิเคราะห์หา ต้นทุนของผลิตภัณฑ์กระจุทรายาที่แท้จริง และคำนวณการตั้งราคาขายบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) โดยใช้วิธีการคิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost) เพื่อการกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ กระจุทรายาที่เหมาะสม

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพรุคาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 ราย (ร้อยละ 80) มีอายุ 41-60 ปี จำนวน 14 ราย (ร้อยละ 70) การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 13 ราย (ร้อยละ 65) มีสถานภาพสมรส จำนวน 15 ราย (ร้อยละ 75) มีประสบการณ์ในการผลิตกระจุร 11 - 15 ปี จำนวน 17 ราย (ร้อยละ 85) สืบทอดความรู้จากทายาท จำนวน 8 ราย (ร้อยละ 40) และมีการจัดจำหน่ายผ่านกลุ่ม ผู้ผลิตเป็นสมาชิกจำนวน 16 ราย (ร้อยละ 80) ผลการศึกษากระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์กระจุรยา โดย เริ่มจากการตัดต้นกระจุร นำกระจุรหมักโคลน แล้วตากแดดให้แห้งประมาณ 1-2 วัน มัดกระจุรที่ตากแดด แห้งแล้วเป็นมัดใหญ่พอประมาณ จากนั้นนำไปเข้าเครื่องรีดที่ละมัดเพื่อเตรียมข้อมลีสี้ แล้วมาแบ่งเป็นมัด เล็ก ๆ โดย 1 มัด ใหญ่แบ่งเป็น 4 มัดย่อย จากนั้น ต้มน้ำในถังปืบให้เดือดด้วยเตาถ่านแล้วใส่ข้อมลีสี้ลงใน ปืบตามต้องการ ปืบละลีสี้ สี่ละครั้งซ้อนโต๊ะต่อกระจุร 4 มัดย่อยที่แบ่งไว้ แล้วใส่กระจุรลงในน้ำต้มลีสี้ที่กำลัง เดือด ใช้ไม้กดกระจุรให้จมในน้ำลีสี้ให้มิดทั้งมัด พลิกกระจุรกลับไปมาประมาณ 2 นาที เพื่อให้ลีสี้ซึม จากนั้น ใช้ไม้ตักกระจุรขึ้นจากปืบแล้วนำไปแขวนที่ราวไม้ นำน้ำสะอาดมาล้างกระจุรแล้วตาก หลาย ๆ ครั้ง จนกระจุรล้างเป็นน้ำใสสะอาด ตากกระจุร เก็บกระจุรที่แห้งสนิทพักไว้ 2 วัน เพื่อให้กระจุรเย็น แล้วนำ กระจุร 4 มัด ย่อยมารวมกันเป็นมัดเดียว แล้วนำเข้าเครื่องรีด และจากนั้นสามารถนำกระจุรที่ได้มาจัก สานเป็นผลิตภัณฑ์กระจุรประเภทต่าง ๆ ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนของ ผลิตภัณฑ์กระจุรยา พบว่า มีผลิตภัณฑ์จำนวน 10 ชนิด ในปี 2562 และมีผลิตภัณฑ์กล่องชิบอบจาก กระจุรยาที่มียอดการผลิตและการสั่งซื้อมากที่สุด และมีการขายในราคาใกล้เคียงทั้งการขายปลีก และ การขายส่ง มีต้นทุนในการผลิตแต่ละรายการดังนี้ กระจุร 75 บาท ผ้าสปันบอล 0.10 บาท ผ้าสปันบอล 0.50 บาท ชิพ 30 บาท กาวแล็คเกอร์ 0.10 บาท ห่วงหู 10 บาท กระดาษอัด 15 บาท ค่าแรงงาน 100 บาท ค่าน้ำ 10 บาท ค่าไฟ 20 บาท และ ราคาขาย 390 บาทต่อหน่วย โดยไม่พบปัญหาและอุปสรรค

2. วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์กล่องซีปروبจากกระจุทรายาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ต้นทุนการผลิตแบบง่ายของผลิตภัณฑ์กล่องซีปروب คิดเป็น 260.70 บาทต่อหน่วย ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบ 130.70 บาท ค่าแรงงาน 100 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิต 30 บาท และผลตอบแทนผลิตภัณฑ์กล่องซีปروب จากการขายในราคา 390 บาทต่อหน่วย โดยปริมาณในการผลิตผลิตภัณฑ์กล่องซีปروب ตลอดทั้งปี 2,400 ใบ มีผลตอบแทนจากการขาย 936,000 บาทต่อปี

3. วิเคราะห์ต้นทุนในการกำหนดราคาขายของผลิตภัณฑ์กล่องซีปروبจากกระจุรยา ในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส โดยการคำนวณการตั้งราคาขายบวกจากต้นทุน (Cost-Plus Pricing) ใช้วิธีการคิดจากต้นทุนของสินค้า (Markup on Cost) เพื่อกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์กระจุรยาที่เหมาะสม ดังนี้

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 260.70 บาท

ส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 20% ราคาขายที่เหมาะสมต่อหน่วย 312.84 บาท

ส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 30% ราคาขายที่เหมาะสมต่อหน่วย 338.91 บาท

ส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 40% ราคาขายที่เหมาะสมต่อหน่วย 364.98 บาท

ส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 50% ราคาขายที่เหมาะสมต่อหน่วย 391.05 บาท

จากการสำรวจราคาท้องตลาด ผลิตภัณฑ์กล่องซีปروبจากกระจุรยา ในจังหวัดนราธิวาส ราคาเฉลี่ย 300 – 350 บาทต่อหน่วย (แบบสำรวจร้านค้า OTOP ในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส. 2563)

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยจะเห็นว่ากลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพุกาบแดง ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีอายุ 41-60 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสถานภาพ สมรส มีประสบการณ์ในการผลิตกระจุรมากกว่า 15 ปี ได้รับความรู้และเทคนิคประสบการณ์ในการผลิตกระจุรจากพ่อและแม่ มีการจัดจำหน่ายผ่านกลุ่มผู้ผลิตเป็นสมาชิก และการลงทุนประสบการณ์ในการผลิตกระจุรผลิตภัณฑ์กล่องซีปروبจากกระจุรยาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพุกาบแดง 110/1 หมู่ที่ 7 ตำบลไพรวัน อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลีรัตน์ สามิว และคณะ (2563) พบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) สมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแพงเป็นเพศหญิง มีอายุ 41-60 ปี มีระดับประถมศึกษา มีสถานภาพ สมรส มีประสบการณ์ทอเสื่อก มากกว่า 15 ปี ได้รับความรู้และเทคนิคการทอเสื่อกจากพ่อและแม่ และมีการจัดจำหน่ายผ่านกลุ่มผู้ผลิตเป็นสมาชิก

จากผลการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนผลิตภัณฑ์กล่องซีปروبจากกระจุรยาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจุรบ้านพุกาบแดงโดยมีต้นทุนการผลิตต่อหน่วย 260.70 บาท ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบ 130.70 บาท ค่าแรงงาน 100 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิต 30 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์พิสุทธิ์ ศรีมณีสวัสดิ์ และคณะ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทอผ้าชิ้น

ดินแดงด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ของชุมชนบ้านคูบอน ตำบลคูเมือง อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ต้นทุนจากการทอผ้าขึ้นดินแดงด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ลายไข่มดแดงของชุมชนบ้านคูบอน มีต้นทุนรวม เฉลี่ย/ผืน จำนวน 198.03 บาท ประกอบด้วยวัตถุดิบ จำนวน 166.97 บาท ค่าแรงงาน จำนวน 29.73 บาท และค่าใช้จ่ายในการผลิต จำนวน 1.33 บาท

จากผลการกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์กล่องซิปรอบจากกระจูดรายาในวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจูดบ้านพรุกาบแดง เพื่อกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์กระจูดรายาที่เหมาะสม ควรแยกการจัดจำหน่ายเป็นการค้าปลีก ตั้งราคาขายโดยส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 40% - 50% ราคา 365 - 391 บาท และจำหน่ายเป็นการค้าส่ง ตั้งราคาขายโดยส่วนบวกเพิ่มที่ต้องการ 20% - 30% ราคา 313 - 339 บาท ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์การตั้งราคา เป็นวิธีการที่ใช้สำหรับการตั้งราคาสินค้าตามนโยบายราคาที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้ซื้อยอมรับราคาที่ตั้งขึ้นมา ซึ่งการตั้งราคา นับเป็นสิ่งท้าทายความสามารถของผู้ประกอบการต่อการกำหนดระดับราคาของสินค้าก่อนวางจำหน่ายให้มีความเหมาะสมต่อปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ และสอดคล้องกับกลยุทธ์ทางการตลาดด้านอื่น ๆ โดยใช้หลักการตั้งตามต้นทุน โดยคิดต้นทุนต่อหน่วย + กำไรที่ต้องการ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. 2564.)

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (14 พฤษภาคม 2564). พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548.

สืบค้นจาก https://www.moac.go.th/performance_policy

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (19 พฤษภาคม 2564). การคำนวณต้นทุนของผลิตภัณฑ์. สืบค้นจาก

<https://bsc.dip.go.th/th/category/account2/fs-productcost>.

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (19 พฤษภาคม 2564). กลยุทธ์การตั้งราคา. สืบค้นจาก

<https://bsc.dip.go.th/th/category/2017-10-27-07-51-56/2017-11-09-09-12-47>

กองส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน กรมส่งเสริมการเกษตร. (14 พฤษภาคม 2564). รายชื่อวิสาหกิจชุมชน. สืบค้น

จาก <http://smce.doae.go.th/>

แบบสำรวจร้านค้า OTOP ในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. 2563. สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยนครราชสีมานครินทร์

พลอยไพลิน บุญฤทธิ์ตมนต์ และคณะ. (2563). การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์หวด :

กรณีศึกษากลุ่มวิสาหกิจชุมชนจักสานบ้านหมากหญ้า อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.

พิมพ์พิสุทธิ์ ศรีมณีสวัสดิ์ และคณะ. (2561). เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทอผ้าขึ้น

ดินแดงด้วยเส้นด้ายประดิษฐ์ของชุมชนบ้านคูบอน ตำบลคูเมือง อำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.

วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีที่ 13 (ฉบับที่ 1), มกราคม - มิถุนายน 2561, 95-103.

มาลีรัตน์ สาพิว และคณะ (2563). วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการทอเสื่อกล้วยธรรมชาติแบบพับขนาด 200x200 ซม. ของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านแพง หมู่ที่ 11 ตำบลบ้านแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปีที่ 10 (ฉบับที่ 3), กันยายน – ธันวาคม 2563, 1-11.

สำนักงานจังหวัดนราธิวาส. (14 พฤษภาคม 2564). *แผนแม่บทและแผนพัฒนาการปฏิบัติงาน*. สืบค้นจาก <http://www2.narathiwat.go.th/nara2016/ict/?cid=5>

สำนักงานจังหวัดนราธิวาส. (14 พฤษภาคม 2564). *ผลิตภัณฑ์กระจูด*. สืบค้นจาก <http://www2.narathiwat.go.th/nara2016/otop/detail/6>

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (14 พฤษภาคม 2564). *ยุทธศาสตร์ชาติ*. สืบค้นจาก <https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=index>

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์,(2554) การบัญชีต้นทุน.พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ:บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น.